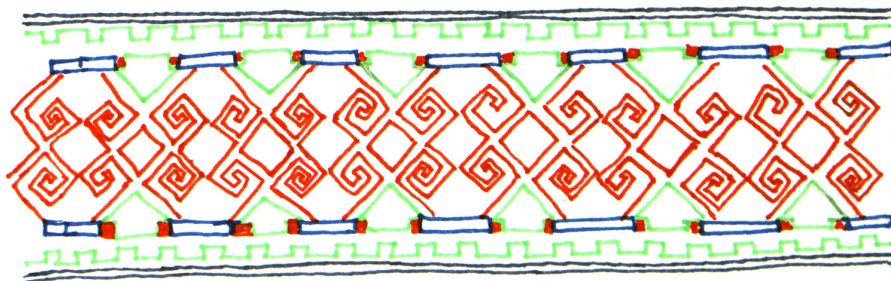
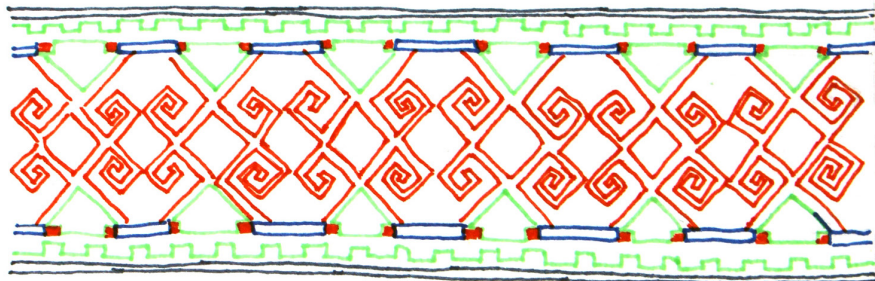
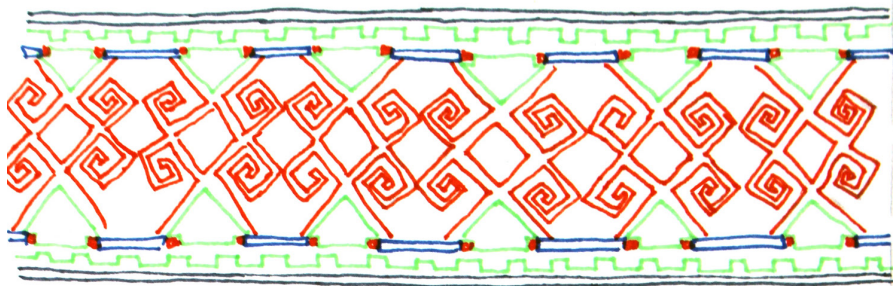
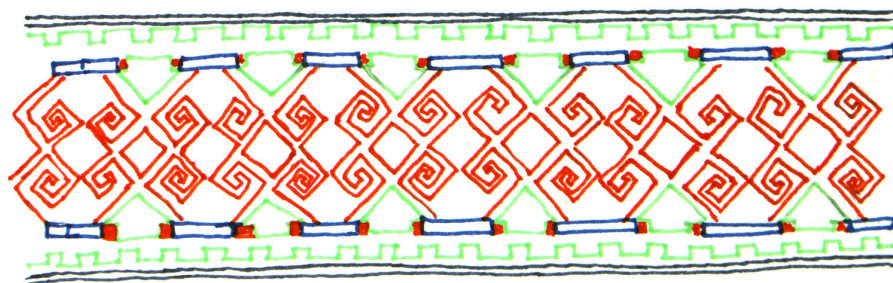
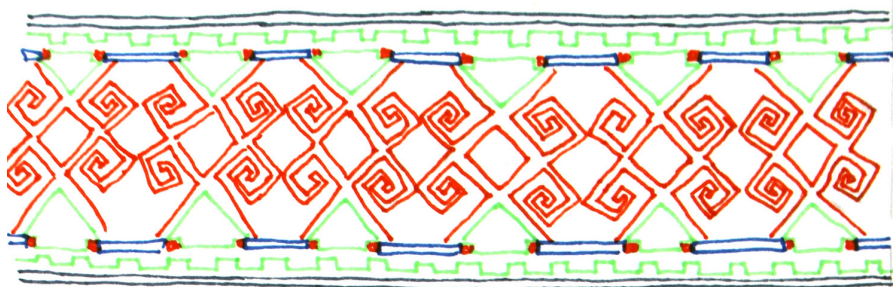

BULHARSKA

POHÁDKA

Žil byl jeden ptáček, kterému říkali Kose Bose. Rostl, rostl, až z něj vyrostl kos – vlastně kosice. Jednoho dne se Kose Bose velmi zaradovala, protože do hnízda snesla svá první vajíčka. „To mám ale radost! To jsem šťastná! I já už budu mít své děti! I já už budu maminka!“

A Kose Bose se o svá vajíčka pečlivě starala a seděla na nich celé dny.

Имало едно време едно птиченце, което нарекли Косе Босе. Раснало, Раснало, докато не пораснало. Един ден Косе Босе се много зарадвало, защото в своето гнездо снесло своите първи яйчица.

„Много съм доволна! Много съм щастлива! Вече и аз ще си имам свои дечица! И аз ще бъда майчица!“

И така Косе Босе се грижела за своите яйчица и седяла на тях цели дни.

Jednoho dne přišla pod strom, na kterém měla Kose Bose hnízdo, liška. Chvíli okouněla a pak řekla:

„Ach, Kose Bose, když vidím, jak jsi šťastná, málem jsem zapoměla na své starosti! Ale jak bych mohla zapomenout na svoje rodiče? Přijeli ke mně na návštěvu a já jim nemám co nabídnout! Buď té dobroty a dej mi jedno své vajíčko, abych jim udělala polévku. Prosím, dej mi jen jedno jediné!“

Но един ден дошла, Кума Лиса, под дървото на което имало Косето гнездо и рекла: „Ах, като те видях толкова щастливо, за малко да забравя за своите проблеми, но как бих могла да забравя за моите родители? Дошли са ми на гости а аз нямам с какво да ги почерпя! Косе Босе бъди така добричка и ми дай едно от твоите яйчица, за да им сготвя супичка. Моля те дай ми само едно едничко!“

Kosice vzdychla: „Ach, liško, vůbec se mi nechce rozloučit se s vajíčkem, ale když tak pěkně prosíš, dám ti ho. Ale jenom jedno!“

„Kose Bose, ani nevím, jak ti mám poděkovat za tvou laskavost!“ řekla liška, popadla vajíčko a pelášila do svého doupěte. Tam se začala posmívat: „Jak je ta Kose Bose hloupá! Teď si to vajíčko pěkně sním a zítra si dojdu za kosicí pro další!“

Косето въздихнало: „Ах, какво да правя, въобще не ми се иска да се разделя с яйчицето ми, но след като така ме молиш, ще ти дам. Но само едно!“

„Косе Босе, не знам как да ти се отблагодаря.“
Лисаната грабнала яйчицето и бързо тичала до своята хралупа и започнала да се подиграва на Косето:

„Колко е глупаво! Сега ще си изям това яйчице сама, а утре ще отида отново да ми даде отново!“

Ráno běžela liška znovu k hnízdu:

„Ach, drahá Kose Bose, mám hlavu plnou dalších problémů! Mí rodiče řekli mým sourozencům, jakou skvělou polévkou jsem je pohostila z tvého chutného vajíčka. Znovu tě prosím, milá Kose, dej mi ještě jedno vajíčko, nemám, čím bych sourozence nakrmila, umřou hlady!“

На следващия ден, Кума Лиса, отново отишла до гнездото и рекла: „Ах, скъпо Косе Босе, нов проблем ми лежи на главата! Моите родители казали на брат ми и сестра ми с колко вкусна супичка съм ги нагостила с твоето вкусно яйчице. Отново те моля, мило Косе, дай ми още едно яйчице, защото нямам с какво да ги нахраня и ще умрат от глад!“

Včera vajíčko, dneska vajíčko. A Kose Bose zůstalo v hnízdě jenom jedno.

Mazaná liška opět běžela domů, znovu se ptáčkovi posmívala a pomlouvala: „Kose Bose, jsi ty ale opravdu pitomá kosice! Teď si pěkně sním tvé druhé vajíčko a zas budu mít plné břicho!“

„Кума Лисо, сърцето ми плаче, но как да оставя твоето братче и сестриче гладни? Ще ти дам още едно, но наистина за последен път, лисанке!“
Вчера яйчице, днес яйчице. На Косето му останало само едно.

А хитрата лиса на отново тичала към своята хралупа и отново се подигравала и присмивала:
„Ах, ти си наистина глупаво Косе Босе! Сега хубаво ще си изям яйчицето и отново ще имам пълен стомах!“

A dalšího dne - co myslíte? - šla mazaná liška opět za Kose Bose.
„Kose Bose, další starosti na moji hlavu! Dnes přijeli na návštěvu staří příbuzní a kamarádi! Dej mi ještě jedno vajíčko! Uvařím jim polévku, pohostím je a vyprovodím domů.“

„Ale liško, to po mě nemůžeš chtít, už mi zbylo jen jedno poslední!“ zanaříkala kosice. „Když ti ho dám, nebudu už moct mít ptáčátka!“

„A když nedáš, přijdu zítra a místo vajíčka sním tebe!“
pohrozila liška.

А на следващия ден - какво мислите? - отишла лакомата лисица отново за Косето и рекла: „Ах, скъпо Косе Босе, нов проблем ми лежи на главата!“

Днес ме посетиха стари приятели и другари! Дај ми още едно яйчице! Ще им направя супичка ще ги на храня и ще ги изпратя вкъщи!“

„Но, Кума Лисо, не можеш от мен да поискаш това, остана ми само едно последно!“ казало Косето. „Ако ти го дам, няма да мога да си имам птиченце!“

„Ако не ми дадеш, утре ще дойда и вместо яйчице ще изям тебе!“ заплашила я лисицата.

Kose Bose se hořce rozplakala: „Já nešťastná! Dala jsem lišce jedno i druhé vajíčko, ale ona, nenasytaná, přišla dnes znovu! Poslední vajíčko jí nemůžu dát! Ale co když mě zítra sežere? Co jen budu dělat?“

Косе Босе се горчиво разплакало: „Аз съм нещастна! Дадох на лисицата едно и второ яйчице, но тя е не-наситна, дойде днес отново! Последното яйце не мога да ѝ дам. Но какво ако утре ме изяде? Какво да правя?“

Když tu, z ničeho nic, uslyšela Kose Bose zaštekání.

Co je to? Utřela si slzy a uviděla pejska.

„Neplakej, Kose“, utěšoval ji pejsek, „já ti pomůžu od té lakomé lišky. Až zítra přijde, pověz jí, že támhle za tou kupkou sena se schovala slepička, která snáší každý den

čerstvá vajíčka, která jsou větší než ta tvoje. Za tím senem se schovám já a až se ke mně přiblíží, sežeru ji.“

Kose Bose se upokojila, když slyšela pejskova slova.

Изведнъж Косето чуло лаене. „Какво е това?“

избърсало си очите и видяло кучето.

„Не плачи, Косенце!“- утешаваше я кучето. „Аз ще

ти помогна да се отървеш от тази лакома лисица.

Когато утре дойде кажи ѝ да отиде там при сеното,

че там се е скрила една кокошка, която всеки ден

снася пресни яйца, които са поголями от твоите!

Там ще се скрия аз и когато се приближи към мене ще я изям.“

Косето Босето се успокоило, когато чуло това.

Ráno přišla liška.

„Dobré ráno, Kose Bose. Vidím, že se mě dnes nebojíš. Dej mi poslední vajíčko, abych uvařila polévku pro své přátele, nebo tě sním!“

„Nic ti nedám, liško. Ale něco ti poradím. Táhle za tou kupkou sena se schovává slepička, která každý den snáší čerstvá vajíčka. Vezmi si od ní!“

На сутринта дошла лисицата.

„Добро утро, Косе Босе. Виждам, че не се страхуваш

от мен. Дай ми последно яйчице, за да сготвя супа на своите приятели, иначе ще изям теб!“

„Кума Лисо, нищо няма да ти дам,но нещо ще ти кажа. Там в тази купица със сено се е скрила една кокошка, която всеки ден снася пресни яйца. Вземи си от нея!“

Liška se zaradovala a začala hrabat v kupce sena. Hrabe, hrabe a tu na ni ze sena vyskočil pejsek a začal ji honit. Liška utíká přes pole a kopce rovnou do hustého lesa ke svému doupěti.

„Uf, už jsem v bezpečí, tentokrát jsem si zachránila kožíšek!“ pomyslela si liška a vběhla do doupěte. Netušila, že pejsek na ni venku číhá.

Лисицата се зарадвала и започнала да рови в сеното. Рови, рови, но изведнъж от сеното изкочило кучето и започнало да я гони.

Лисицата бягала през поле,байрче и рекичка и направо в гъстата горичка до своята хралупа.

„Ох, вече съм в безопасност, и тази път си отървах кожуха!“ помислила си лисицата, но не очаквала, че кучето души навън.

Liška si v doupěti začala si povídat se svými nohama:

„Řekněte mi, milé nožičky, co jste říkaly, když vás honil

ten pes?" Nohy odpověděly: „Rychle běž, liško, utíkej!“
„Ach, moje nožičky rychloběžky, koupím vám bačkůrky!
A co vy, moje milé ručičky, co jste říkaly, když vás honil pes?“
„Rychle běž, liško, utíkej!“ „I vy moje milé ručičky šikulky!
Koupím vám náramky!“

Лисицата започнала сама да си говори в своята
хралупа със своите крачета: „Кажете ми, мили
крачета, какво казвахте докато ви гонеше кучето?“
Крачетата отговорили: „Бързо тичай, лисано,
да бягаме!“
„Ах, милите ми крачета, ще ви купя чехлички!“
„А вие, мили мои ръчички, какво казвахте, когато
ви гонеше кучето?“
„Бързо тичай, лисано, да бягам!“
„Ах, милите ми ръчички, ще ви купя гривнички!“

„A co ty, můj chundelatý ocásku, cos ty říkal, když tě honil
ten strašný pes?“
A tu místo ocásku promluvil pejsek, který vše z venku
slyšel: „Pejsku, chyť lišku za ocas a drž!“ Liška se
rozzlobila: „Cože? Jen počkej, ocásku, dám tě pejskovi,
ať tě sežere, když jsi takový falešný!“ A liška vystrčila
ocásek z doupěte ven.
Právě na to pejsek čekal. Vyskočil, popadl lišku za ocas

a vytáhl ji z doupěte. Skočil na ni, zakousl se jí do krčku
a roztrhal jí kožíšek.
A to byl konec zlé lišky...

„А ти, моя рунтава опашчице, какво казваше, когато
те гонеше това страшно куче?“

А сега вместо опашката проговорило кучето, което
чуваше всичко отвън: „Куче, хвани лисицата за
опашката и дръж!“

Лисицата се ядосала: „Какво? Само почакай,
опашке, да те дам на кучето да те изяде, след като
си такава предателка!“

И лисицата показала опашката извън хралупата.

KONEC

Autoři projektu:

Petra Holubářová, Lucie Machová

Převyprávění pohádky:

Sonya Terzieva

Grafický koncept:

Michaela Čásková

Ilustrace a grafické zpracování:

Jakub Dluhosch

InBáze, z. s.

2019

EVROPSKÁ UNIE
Evropské strukturální a investiční fondy
OP Praha – pól růstu ČR

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ
MLÁDEŽI A TĚLOVÝCHOVY

Městská knihovna v Praze

